

קיב:

שני דיני פרק שלשה עשר כתובות

תורה אור

מסורת הש"ס

(6) פ"ה ה"ט על זה תמלא
בספר החיים שחיגר אחי
הנאון מהר"ל מפראג
בספר זכיות ח"א פ"ג
(7) בסיומא וסוף תשובת
הרמ"א ז"ל וכן בסוף ישי"ש
בכ"ק כתוב רמזים על
הנחת שנת הלל.

קיימי משמשא לטולא. כשהמשגש הגיע למקום שהן יושבין וגורסין
ותמה מקדמת עליהן עומדין משם לישיב כלל. וימי הלנה עומדין מן
הלל ויושבין נחמה. כדי שלא יוכלו להמרעם על ישיבת ארץ ישראל:
כי רלו ענדיך את אבניה ואם עפרה יחוננו: קטיוגוריא. הרבה
מסטינים ומלמדים טובה יעמדו
עליהם: לירוף אחר לירוף. גזירות
על גזירות: ועוד כפ עשיריה.
כשהשעה החלקים יהיו אנדין ולא
נותר כי אם העשירית אף היא תשוב
והיתה לבער: כוזוי וכוזוי דכוזוי.
שוללים אחר שוללים: כי עץ נשא
פריו. מדכתיב תאנה וגפן נתנו
חילם הרי עץ פרי אמור מה תלמוד
לומר כי עץ נשא פרי אף חילי פרי:
ישא פרי:

הדרן עלך שני דיני גזירות

דור שכן דוד בא. אידי דליירי נכרכת העולם הנא דהייט
לימות המשיח נקט לה נמי הכא:
עתידין כ"א אי"נ סרק שבארין ישראל שישענו פירות ב'ו.
לפי שרואה לסיים נדבר טוב נקט לה הכא ולא
קאמרה לעיל דליירי נהני מילי:
הדרן עלך שני דיני גזירות
קיימי משמשא לטולא ומטולא לשמשא ר'
חייא בר גמדיא מייגדר בעפרה שנאמר ובי
רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו אמר רבי זירא אמר רבי ירמיה
בר אבא דור שכן דוד בא קטיוגוריא בתלמידי חכמים כי אמריתה קמיה
דשמואל אמר צירוף אחר צירוף שנאמר יעוד בה עשיריה ושבה והיתה
לבער תני רב יוסף כוזוי וכוזוי דכוזוי אמר רב חייא בר אשי אמר רב
עתידין כל אילני סרק שבארין ישראל שישענו פירות שנאמר ובי עץ
נשא פרי תאנה וגפן נתנו חילם:

הדרן עלך שני דיני גזירות וסליקא לה מסכת כתובות

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויעיל לזכרון בעזרת השם יתברך

(6) הדרן עלך מסכת כתובות והדרן עלך. דעתן עלך מסכת כתובות ודעתך עלך. לא נתנשי מינך
מסכת כתובות ולא תתנשי מינך לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי:

יאמר כן שלשה פעמים ואחר כך יאמר:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אמונתנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם
הבא. חנינא בר פפא רמי בר פפא נחמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרם בר
פפא רביש בר פפא סורחב בר פפא אדא בר פפא דרו בר פפא:

הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפיפיות עמך בית ישראל. ונהיה כלנו אנחנו
וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך: מאויבי תחכמני מצותיך פי
לעולם היא לי: יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש: לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חיייתי:
ברוך אתה יי למדי חקיך: אמן אמן אמן סלה ועד:

מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו
מיושבי קרנות. שאנו משכימים והם משכימים. אנו משכימים לדברי תורה והם משכימים לדברים
בטלים. אנו עמלים והם עמלים. אנו עמלים ומקבלים שכר והם עמלים ואינן מקבלים שכר. אנו
רצים והם רצים. אנו רצים לחיי העולם הבא והם רצים לכאר שחת. שנאמר ואתה אלהים
תורידם לכאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך:

יהי רצון מלפניך יי אלהי כשם שעזרתני לסים מסכת כתובות כן תעזרני להתחיל מסכתות וספרים
אחרים ולסייםם ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. וזכות
כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמוד לי ולזרעי שלא תמוש התורה מפי ומפי זרעי וזרע
זרעי עד עולם. ותתקיים בי בהתהלך תנחא אותך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך. כי
בי ירבו ימיי ויוסיפו לך שנות חיים: אורך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי עוז לעמו יתן יי
יברך את עמו בשלום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא, ולאחיא מתיא, ולאסקא לחיי עלמא,
ולמבנא קרתא דירושלם, ולשכלל היכליה בגוה, ולמעקר פולחנא נוכראה מארעא, ולאחבא
פולחנא דשמיא לאתריה, וימליך קודשא בריך הוא במלכותיה ויקריה, ויצימח פרקנה ויקרב
משיחיה. בחייכון וביומייכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. יהא שמה
רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי. יתברך וישתבז ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתגדר ויתעלה
ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. לעלא מן כל ברקתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן
בעלמא, ואמרו אמן: על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון, ועל כל
מאן דעסקין באורייתא, די באתרא (קדישא) הדין ודי בכל אתר ואתר, יהא להון ולכון שלמא
רבא חנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני ריחי ופרקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו
אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחי טובים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן: עושה שלום
במרומו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

